

Μην κλαις Ειρήνη...»
Η ειρηνόπιτα και η φασολιά»

Ξέρετε, στον κόσμο γίνονται τόσοι πολλοί πόλεμοι που ακόμα και στις ειδήσεις, δεν μπορείς να τους δεις όλους. Όμως να ξέρετε, ότι όταν γίνεται κάτι τέτοιο, η Ειρήνη πονάει πολύ και κλαίει....

Τα παιδιά του κόσμου δεν άντεχαν άλλο και πήγαν στην Ειρήνη και της είπαν :
«Ειρήνη, αν κλαις δε γίνεται τίποτα, γι' αυτό σήκω πάνω, τα μάτια άνοιξε να δεις τον κόσμο και βοήθα τον!»

Η Ειρήνη αποφάσισε να ταξιδέψει... Πήγε πρώτα στη Συρία. Εκεί γινόταν εμφύλιος. Οι πόλεις ήταν κατεστραμμένες. Σκοτώνονταν άνθρωποι.

Γκρεμίζονταν τα σπίτια, τα σχολεία και τα νοσοκομεία. Γκρεμίζονταν αρχαία μνημεία. Οικογένειες ολόκληρες έφευγαν από τη χώρα για να γλιτώσουν.

Βασανίζονταν όλοι από ανθρώπους που δεν είχαν θεό. Η Ειρήνη έκλαψε και πότισε την καμένη γη. Με τα δάκρυά της, η καμένη γη γέμισε λουλούδια.

Ανήμπορη να κάνει κάτι άλλο, πήγε στην Παλαιστίνη. Εκεί γινόταν πόλεμος με τους Ισραηλινούς, επειδή οι Ισραηλινοί έχουν πάρει τη χώρα των Παλαιστινίων.

Είχαν μόλις σκοτώσει Παλαιστίνιοι Ισραηλινούς και οι Ισραηλινοί Παλαιστίνιους. Η Ειρήνη έκλαψε πάνω από τους τραυματίες. Τα δάκρυά της έπεσαν στο στήθος τους και οι τραυματίες γιατρεύτηκαν.

Η Ειρήνη βασάνιζε το μυαλό της να βρει επειγόντως μια λύση. Το βασάνιζε... το βασάνιζε... και σκέφτηκε να φτιάξει μια... ειρηνόπιτα!

Πήρε, πιατέλες από αχτίδες φεγγαριού, μάρμαρο από το νησί της Τήνου και φτερό από βασιλικές πεταλούδες. Γιγαντιαία τσόφλια από καρύδια και φιστίκια, άφθονα πέταλα μιας τριανταφυλλιάς, φύλλα από τεράστια πλατάνια, μαγικά όστρακα από τα βάθη του βυθού και αμέτρητα αστέρια από τον πεντακάθαρο ουρανό.

Έβαλε μέσα παιδικά παραμύθια απ' όλο τον κόσμο, χαρά από χαμόγελα, λόγια μαγικά από ξωτικά πριγκίπισσες και νεράιδες, όλα τα «άριστα» από τους ελέγχους των παιδιών, χρυσό και ασημένιο μεδούλι από ελεφαντόδοντο, ηλιαχτίδες και ένα κομμάτι από μόρφωση, παγωμένο νερό από τη μαγική λίμνη και αρκετή σκόνη ελπίδας.

Έβαλε σκόνη από κατακόκκινα κεράσια, σποράκια από φράουλες, σκόνη από μαγικό τριαντάφυλλο, τη γύρη του κρίνου, και οχτώ χρυσαφένιες καραμελίτσες. Όλα αυτά τα ανακάτεψε με μια πολύχρωμη κουτάλα, σοκολατένιο πιρούνι, πολύχρωμες αστραπές, ένα ουράνιο τόξο από πολύχρωμους σταλακτίτες, κοτσάνια από διαφορετικά μαγικά φυτά, στάλες από θάλασσες και ποτάμια, καραμελένιο κουτάλι, ένα καλάμι από κιμωλίες

Έβαλε τις πίτες σε φούρνους από σύννεφα και όνειρα, διαμαντένια κατσαρόλια και κρυσταλλένια τηγάνια. Σε μαγικά τούβλα που μιλούσαν και έλεγαν «σ' αγαπώ» και τις έψησε.

Άρχισε να φτιάχνει το λαχταριστό σιρόπι! Πήρε τα φύλλα και τον ανθό από τα λουλούδια όλου του κόσμου, τα έβαλε με πολύχρωμες καραμέλες σε ένα τεράστιο μπολ και τα ανακάτεψε! Έλουσε τις πίτες μ' αυτό το υπέροχο σιρόπι και τις στόλισε με το σήμα της ειρήνης!

Αυτή η μοναδική ευωδιά απλώθηκε στη Συρία. Όλοι οι φτωχοί αγρότες που μύρισαν ξαφνικά την ειρηνόπιτα, αναρωτήθηκαν γιατί άραγε να γίνεται αυτός ο πόλεμος. Η μυρωδιά έφτασε και ως τους πλούσιους και τους πολιτικούς.

Αναρωτήθηκαν ακριβώς το ίδιο πράγμα... Ίσως εκείνη τη στιγμή να μην ήταν τόσο έντονη η μυρωδιά και συνέχισαν για λίγο τον πόλεμο. Μετά όμως σκέφτηκαν καλύτερα και η συμπεριφορά τους άλλαξε προς το καλύτερο. Γιατί να υπάρχει πόλεμος αφού η Χαρά, η Ειρήνη και η Ελπίδα βρίσκονται τόσο κοντά μας και κάνουν τα πάντα χαρούμενα και ευτυχισμένα; Το σκέφτηκαν από δω....

Το σκέφτηκαν από κει... και τελικά κατέληξαν στην ίδια απόφαση. Όλοι οι πλούσιοι και οι πολιτικοί να δώσουν χρήματα στους φτωχούς και χωράφια για να καλλιεργήσουν. Οι φτωχοί ήταν πάρα πολύ χαρούμενοι με την απόφαση αυτή και άρχισαν να τρώνε τις ειρηνόπιτες, που εν τω μεταξύ είχε φέρει η Ειρήνη και να χαμογελάνε συνεχώς. Τα ζώα μύρισαν κι αυτά τη φανταστική ειρηνόπιτα και άρχισαν να χοροπηδούν. Τα φυτά μεγάλωσαν και πρασίνισαν και ήταν πάντα ανθισμένα!

Η μυρωδιά συνέχισε το ταξίδι της και επισκέφτηκε την Παλαιστίνη. Κι εκεί πόλεμος.... Κι εκεί πείνα και δυστυχία. Οι πρώτοι που ένιωσαν την πλούσια ευωδιά της ειρηνόπιτας, ήταν οι ηθοποιοί. Πάντα έπαιζαν τρομακτικά έργα.

Μόλις όμως συνειδητοποίησαν αυτό το υπέροχο και μαγικό συναίσθημα της ειρήνης, άλλαξαν αμέσως τα έργα τους και από λυπητερά άρχισαν να παίζουν έργα χαρούμενα και γεμάτα γέλιο. Το κοινό μύρισε κι αυτό την ειρηνόπιτα και γεμάτο ενθουσιασμό χειροκρότησε όσο δεν είχε χειροκροτήσει ποτέ ξανά. Και όταν βγήκαν από τα θέατρα είδαν με μεγάλη τους έκπληξη ότι δεν ήταν οι μόνοι

που είχαν μυρίσει αυτή την υπέροχη ευωδιά. Όλοι ήταν γελαστοί, χαρούμενοι και γεμάτοι αγάπη για το συνάνθρωπό τους. Η Ειρήνη μοίρασε σε όλους την πίτα της και τη γέμισε με άφθονη αγάπη...

Αφού ήταν όλοι μαγνητισμένοι από τη μυρωδιά, μαζεύτηκαν άνθρωποι από όλες τις χώρες του κόσμου στη Συρία και την Παλαιστίνη. Όλοι τρώγανε ειρηνόπιτες που είχε φέρει η Ειρήνη και ήταν πολύ χαρούμενοι για τον κόσμο!

Η ActionAid, η Unicef και άλλες οργανώσεις, βοήθησαν τα παιδιά όλου του κόσμου να μορφωθούν, βοήθησαν και τους ανάπηρους ενήλικες που ήταν ταλαιπωρημένοι από τον πόλεμο. Σε όλο τον κόσμο οι δάσκαλοι και οι γονείς ήταν πολύ ευτυχισμένοι και συμπεριφέρονταν πάρα πολύ ευγενικό! Οι μουσικοί και οι ποιητές τραγουδούσαν και παίζανε χαρούμενα τη μουσική τους. Ο αέρας σε όλο τον κόσμο ήταν καθαρός, τα δάση και τα πάρκα καθαρά. Οι λίμνες, οι θάλασσες και τα ποτάμια είχαν Έκατομμύρια ψάρια! Τα εργοστάσια σταμάτησαν να δουλεύουν για αρκετό καιρό, λόγω μόλυνσης του περιβάλλοντος και οι άνθρωποι αντί για αυτοκίνητα είχαν ποδήλατα ή περπατούσαν ευτυχισμένοι!

Η Ειρήνη ανέβηκε στον ουρανό με το κατάλευκο συννεφάκι της. Εκεί συνάντησε ένα γίγαντα. Τον παρακάλεσε να της φυτέψει μια τεράστια φασολιά που θα είχε τις ρίζες της στον ουρανό και τους βλαστούς στη γη. Από τότε έτρωγαν όλοι οι φτωχοί του κόσμου φασόλια και δεν πείνασαν ποτέ ξανά. Τα φασόλια, τους έκαναν μαγικά να ξεχάσουν τον πόλεμο. Όλοι άρχισαν να πληρώνονται με φασόλια και δεν υπήρχαν χρήματα. Όσο έτρωγαν φασόλια, αυτά πολλαπλασιάζονταν με τη δύναμη της αγάπης.

Από τον πόλεμο είχε μείνει μόνο σκόνη. Τη σκόνη την έκαναν :

- α) λίπασμα για τα φυτά
- β) άσπρο αλεύρι για να κάνουν κι άλλες ειρηνόπιτες
- γ) ένα μεγάλο άγαλμα, στη μέση της γης, την Ελλάδα, για να θυμούνται τι τράβηξαν!

Η Συρία είχε γεμίσει προβατάκια και τα μετρούσαν όλοι και ξεχνούσαν τον πόλεμο. Στην Παλαιστίνη ζωγράφισαν τα παιδιά χαρούμενες ζωγραφιές που όλοι τις καμάρωναν και ξεχνούσαν τον πόλεμο. Από τότε η σημαία της Παλαιστίνης, είχε τις ζωγραφιές των παιδιών. Η σημαία της Συρίας είχε σχήμα προβάτου.

Και η Ειρήνη, δεν έκλαψε ποτέ ξανά!

Τάξη: Δ'

3^ο Δημοτικό Σχολείο Ερμούπολης Υπεύθυνη εκπαιδευτικός: Ρούσσου Μαρία